

Redovisning av bidrag: internationellt kulturutbyte

Tea Harryson

Recycling the Past residens hos Dansearena Nord

Hammerfest, Norge

9/5 – 29/5 2016

Inledning

Under tre veckor i maj var jag uppe i Hammerfest på residens hos Dansearena Nord för att delta i projektet Recycling the Past. Syftet med residenset var att skapa en interaktiv dansföreställning och workshop, som inspirerar barn till rörelse och utforskandet av sitt eget skapande. Min roll i projektet var även att ta över efter dansaren Hrafnhildur Eínarsdóttir, då hon inte kunde närvara i projektet under residenset samt en tid framöver. Jag skulle alltså sätta mig in i hennes karaktär (den gröna karaktären) och fortsätta utvecklandet av den. Ett mål var att möta testpublik innan premiär, för att bättre förstå vilken ålder föreställningen talar till samt att ha tid att göra ändringar utefter feedback och erfarenheter.

Resultat det lett och kan leda till

Vi har nu en 25 minuters version av föreställningen som vi spelat 9 gånger för sammanlagt 252 personer. Vi har definierat att verket riktar sig till åldern 6 till 9 år. Residenset har skapat en etablering av föreställningen i Norge och vi har beslutat att först fokusera på att spela föreställningen i Norge, främst via den Kulturella Ryggsäcken, och senare ta den till Sverige och Island. Med hjälp av Dansearena Nord har vi i projektet fått en förståelse för det norska "systemet".

Nästa steg är att ansöka till Scenekunstbruket och att söka pengar för att skapa scenografi och kostym, vilket är det slutliga steget för att föreställningen ska bli helt klar. Under residenset gjorde vi en hemsnickrad scenografi som hade i syfte att testa våra idéer om hur vi kan använda och interagera med scenografin. Våra idéer bekräftades positivt så nu återstår det att överlämna det slutgiltiga skapandet till en scenograf och kostymör. Vi har även en önskan att göra en förlängd version på ca 35 minuter.

Detta hände

Till en början kretsade många frågetecken kring föreställningens historia och kärna, framförallt för mig som är den senaste som kom in i projektet. Vad är det föreställningen vill berätta? Ska det finnas en tydlig historia eller kan föreställningen vara öppen för att var och en kan skapa sin egen berättelse? Även om tydliga teman som vänskap och att mötas finns närvarande, så kom vi fram till att själva historien ska vara öppen för en friare tolkning. I stora drag handlar det om tre fantasi karaktärer som är vilse i en svart mörk värld. De möts, utforskar varandra, blir vänner och ger sig ut på en resa för att återupptäcka deras färgglada världar. Det stora hotet är den stora stormen som de gång på gång måste kämpa mot. Vi vill värna om barnens intuitivitet och de får vid flera tillfällen chansen att föra föreställningen framåt genom att hjälpa karaktärerna att lösa de utmaningar de möter. En stor utmaning var att göra föreställningen helt icke-verbal, även i de interaktiva momenten. Men med erfarenhet från de spelningar vi gjorde i Hammerfest vet vi nu att detta inte är något problem.

Åter till historien. Efter att vännerna hittat sina färgglada världar bestämmer de sig för att blanda ihop dem. Resultatet blir en slags hinderbana som barnen bjuds in för att ta del av.

Att vara på en så avlägsen plats var väldigt näringsrikt för kreativiteten. I Hammerfest levde och arbetade vi fyra (tre dansare och en musiker) tätt intill varandra. Vi kände inga andra förutom varandra i staden och så förstås de på Dansearena Nord, så det fanns ingenting som socialt drog oss iväg; det blev helt enkelt väldigt koncentrerat arbete och umgänge. Detta är även min upplevelse från tidigare residens på mindre orter; det är ofta väldigt produktivt. I och med att tiden intensivt spenderas nästintill enbart med varandra kommer man också nära sina kollegor och detta bidrar ofta till ett bra arbetsklimat, förutsatt att man är i bra sällskap (vilket jag var). Det gav mig ett stort lugn att under dessa veckor dyka in i processen och i min egen träning. Varje morgon möttes vi i vardagsrummet där vi bodde och gjorde Ashtanga yoga. Att ha en fysisk morgonrutin eller morgonpraktik är något jag laborerat med i flera år; beroende på period har det varit olika typer av yoga, qi gong, att skaka eller konkreta styrkeövningar för mina knän. Ashtanga yogan från Hammerfest har än så länge levt kvar och jag känner nyfikenhet inför att fördjupa mig.

Att arbeta med en kompositör i samma rum var väldigt lyxigt. Vi arbetade mestadels i studion tillsammans. Det är en konst i sig att kunna uttrycka och beskriva det ljud som inte ännu finns och likaså en konst att tolka beskrivningarna. Hela teamet arbetade kollektivt, ett arbetssätt jag är van vid, men detta var en helt ny konstellation för mig och det var berikande.
